

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10¹/₂ kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od štiritopne pešvite po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Zaradi praznika Vseh svetnikov izide prihodnji list v sredo, dne 2. novembra 1898.

Vabilo na naročbo.

Slavne p. n. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje na preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

8 pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h krata se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ostanila na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ostanila vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Dragoceno priznanje.

Učakali smo lepo in popolno zadoščenje. Dal nam ga je „Slovenec“ v svojem sobotnem članku „Vera in liberalizem“ in v notici „Sprava in zadnja deželnozborska volitev“.

V članku se je „Slovenec“ odzval našemu pozivu, naj z dejstvi podpre svoje pavšalno sumničenje, da se narodna stranka ne drži tesno in brez pogojev načel katoliške vere. Nastopil je dokaz resnice, in v dokaz, da se narodna stranka ne drži načel katoliške vere, je navedel — ne dejanj narodnih deželnih ali državnih poslancev, — ampak — nekaj citatov iz „Slovenskega Naroda!“

To je „Slovenčev“ dokaz resnice, da se narodna stranka ne drži načel katoliške vere! Da je ta dokaz šepav, to uvi-

deva „Slovenec“ sam in zato je koncem svojega stavka poskusil odgovornost za naš list naložiti narodni stranki, dasi dobro ve, da naš list narodno stranko le prostovoljno podpira, da je pa od nje popolnoma neodvisen.

Naš list ni narodna stranka in kakor naš list ni odgovoren za to, kar storé narodne stranke zastopniki v državnem in v deželnem zboru, tako tudi narodna stranka zanj ni odgovorna. „Slovenčeva“ dolžnost je bila, dokazati, da se narodna stranka ne drži načel katoliške vere, da se tam, kjer se dela politika v zakonodajnih in upravnih zastopih, ne ravna po načelih katoliške vere, a tega dokazati niti nastopil ni, ker za svojo trditve niti sence dokaza nima! Vzlic temu bo pa protestiral, če mu bomo očitali, da je narodno stranko — obrekoval.

A tudi naš list ni še nikdar grešil proti načelom katoliške vere. Načela so etični nauki katoliške vere, s temi nauki pa nimajo indeks, cerkvena šola in cerkvena vzgoja prav ničesar opraviiti. Načela katoliške vere, njena etična načela, so bila vedno naše ravnilo pri vsem delovanju in nehanju in to dosti bolj kakor „Slovenec“, kateri vse druge nauke in ukaze katoliške vere bolj spoštuje, kakor prve nauke Kristove.

Etična načela katoliške vere pa nam nikakor ne branijo, da bi ne smeli po naših nazorih pisati o cerkvenopolitičnih stvareh, da bi o njih ne smeli izraževati svojega mnenja, in nikdar in nikoli si ne bomo dali utesniti svobode, da smemo priobčevati spise filozofične ali zgodovinske ali naravoslovne vsebine, tudi če se ne strinjajo s cerkvenimi željami in zahtevami, najmanj ako prevzamejo zanj odgovornost pisatelji sami.

„Slovenčev“ očitaje, da se narodna stranka ne drži načel katoliške vere, je torej do cela neopravičeno in iz trte izvito in ga „Slovenec“ ni mogel podpreti z nobenim dejstvom. To je dragoceno priznanje, katero beležimo z zadovoljstvom ter bomo skrbeli, da se ne pozabi.

Še drugo, nič manj dragoceno priznanje nam je podal sobotni „Slovenec“. Priznal je namreč, da

je klerikalna stranka pri zadnji deželnozborski volitvi kršila spravo. „Slovenec“ sicer ponovno zatrjuje, da vodstvo tega kršenja ni provzročilo, a da vodstvo to kršenje odobrava, to je razvidno ne le iz dotične „Slovenčeve“ notice, ampak tudi iz dejstva, da ni storilo ničesar, da kršenje prepreči. „Slovenec“ piše:

„Ne tajimo pa, da se je res velika večina naših somišljenikov udeležila volitve proti določilom sprave. To pa, kakor se nam poroča od več strani, zato, ker se narodna stranka in „Narod“ nič ne menita za spravo, in ker se krščanstvo in cerkev tudi pred spravo nista nikoli grše napadala v „Narodu“, kakor sedaj za spravo. V tem moramo žal popolno pritrditi svojim somišljenikom. Poleg pisanja „Narodovega“ protikrščanskega pa je narodna stranka kršila spravo tudi v mnogem drugem. Sprava je bila napravljena v ta namen, da se pretrga vez mej nemško-liberalno in narodno stranko v deželnem zboru kranjskem. Vseled te slovensko-nemške zveze je prišel dr. Tavčar v deželni odbor in dr. Schaffer v deželni šolski svet. Po sklenjeni spravi se je moral dr. Tavčar odpovedati deželnemu odborništvu, da je bil vanj zopet voljen s slovensko večino, a dr. Schaffer je še vedno v deželnem šolskem svetu, dasi bi se bil moral takoj odpovedati, ako bi se bila zveza mej nemškimi liberalci in narodno stranko res pretrgala. In da se to ni zgodilo, temu je dokaz, da narodna stranka ni nič storila, da bi bil dr. Schaffer izstopil iz deželnega šolskega sveta, in da dr. Tavčar v deželnem odboru še vedno vlada s pomočjo dr. Schafferja. Dr. Tavčar ima torej dve železi v ognju. In to je kršenje sprave, to je vzrok, da naši somišljeniki nimajo nobenega zaupanja v spravo, ter da že sedaj pri volitvi niso hoteli držati določil sprave.“

Reven izgovor! Kaj boljšega bi si bili „Slovenčevi“ kaznisti in probabilisti pač lahko izmislili. Torej klerikalci se zato nočejo več držati sprave, ker se je narodna stranka in „Narod“ ne drži.

Naš list s spravo sploh nima nič opraviti. Sprava se nanaša na deželne poslance, a vzlic temu

LISTEK.

Še jedenkrat pokopan ali sežgan.

„Dom in Svet“ je v svoji zadnji (20.) številki od 15. oktobra priobčil daljši, povsem dostojni članek „Sežiganje mrličev“. Drage volje konstatujemo dostojno obliko tega spisa. Samo jedna stvar je v njem zvičajna in neistinita. Pisatelj se namreč pritožuje, da je njegov „kratki in preprosti sestavek vzbudil v „Slovenskem Narodu“ oster in zadirljiv odgovor. Kopa psovk in grdenja, ki leti na naš list, nam ni napravila nikakega nemira . . . Naš dotični sestavek ni bil noben odgovor na kak spis in se ni oziral na dotičnega pisatelja, ker gledamo na stvar in njeno vrednost, ne na osebo. O sežiganju je pisal naš list v obče, ne o sežiganju v modernih pešeh.“ — Da ta trditve ni opravičena, dokaže sledeče:

„Dom in Svet“ je v isti svoji notici pisal doslovno: „Kako so nekateri našinci malenkostni, a vender dovolj zlobni, kaže to, da se v nemajo za sežiganje mrličev“. Mar ta uvod ne kaže dovolj jasno na nekoliko dni popreje objavljeni listek v „Slovenskem Narodu“? Saj sicer nikdo izmed „našincev“ ni pisal o sežiganju mrličev, torej tudi na nobenega drugega ne morejo meriti te besede, in isto tako na nobenega drugega ni šla sklepna beseda: „Da, da, sežiga in smodi se danes mnogo, Slovenec

že ve, zakaj nekaternike imenuje prismojene“. Ves ton tega „kratkega in preprostega spiska“ bil je tak, da je moral vzbuditi odzivi. Ako kdo name plane z gorjačo, ga ne bom prijemal z rokavicami. Pribiti bodi, da je „Dom in Svet“ prvi psoval, da se torej ne sme pritoževati zaradi „ostrega in zadirjivega odgovora“.

Ker je bil „sestavek“ očitno povzročen po listku „Slovenskega Naroda“, ga je vsakdo smatral za polemiko proti temu. Zato so bili tudi ponesrečeni ugovori. Saj o sežiganju mrličev v obče ni pisal tedaj nikdo pri nas, torej tudi ni bilo treba nobenemu ugovarjati. Za sežiganje po maniri tedanjega sostavkarja, ki je v obče pokazal popolno nevednost o modernih krematorijih (kar je oponesel njemu odgovor v „Slovenskem Narodu“) se niti pri nas, niti drugod nikdo ne vama. Torej za to tudi ni bil primeren „sostavkov“ uvod. Ker je sedanji spis „Dom in Sveta“ dostojen, ni se mu bati vnovič „ostrega in zadirjivega odgovora“. Odgovoriti pa moram vender samo nekaterim točkam.

Glavni namen listka v „Slovenskem Narodu“ je torej dosežen, pričela se je razprava o tem vprašanju. Da so si v njem raznih mnenj tudi pri nas, ne zamerimo nikomur.

„Malenkosten“ pa tak razgovor gotovo ni, saj širi obzorje; in ako kdo opozori na stvar, s tem še ne „deluje pri nas“ zanj. Razgovorja se o nji go-

tovo lahko, ne da bi radi tega takoj zahtevali, da se osnuje krematorij v Šiški! Zato tudi ne čutim niti najmanje krivde, da bi narodu „mnogo škodil radi nepotrebnega razpora, prepira, sovraštva“, ali da bi mu „kratil krščansko vero“. Le ne pretiravajte tako grozno! Le skrbite, da se narod ne bo vzdrževal in krepil prav po nepotrebnem v razpore, prepiru in sovraštvu na političnem in literarnem polju — kjer se mu je res dogodila in se še vedno dogaja največja škoda! Z vsjo odločnostjo odvrčam insinucijo o „kvarenju in beganju naroda“. Gosp. dr. F. L. naj si le poišče drugo adresno, na katero lahko naslovi kaj takega, — zakaj pač tega ne stori?

Nadaljne točke odgovora z našim listkom nimajo nobene zveze. O njih torej na tem mestu ne razpravljam.

Jako ponesrečeno je dokazovanje, da je pokopavanje pametnejše nego sežiganje. Značilno je le, da „Dom in Svet“ sam prizna izjemo — za sežiganje po kaki veliki bitki ali kugi. — Zakaj bi je tudi ne za svetovna mesta, kjer je vsak dan ogromno mrličev? Za male kraje itak nikdo ne zahteva krematorijev. — In: kakor se nikogar ne sili in ne ho sililo za sežiganje, zakaj se potem tako protivi temu, in ne prizna svobode tudi onim, ki so drugega uverjenja.

Razprava tudi tiska: „Krščanska vera ne more

smo se je trdno držali, kajti tisto „Slovenčev“ besedičenje o protikrščanski pisavi ni drugzega kakor prazna fraza.

Drugače pa je z narodno stranko. „Slovenec“ očita tudi njej, da se ne drži sprave in v dokaz mu služi to, da dr. Schaffer ni izstopil iz deželnega šolskega sveta. „Slovenec“ ve prav dobro, da dr. Schafferja živa duša ne mora prisiliti, da bi odstopil. Ako neče prostovoljno odstopiti, ostane v deželnem šolskem svetu toliko časa, da poteče rok, za kateri je bil izvoljen. Ako bi dež. odbor mogel v tem oziru kaj storiti, bi bila gg. Detela in Povše že gotovo porabila vsa sredstva, da pripomoreta svoji stranki do toli zaželjenega zastopnika v dež. šolskem svetu. Vzlic temu pa se „Slovenec“ ne sramuje trditi: „dr. Schaffer je še vedno v deželnem šolskem svetu, dasi bi bil moral (!) takoj odstopiti, ako (!) bi se bila zveza mej nemškimi liberalci in mej narodno stranko res (!) pretrgala.“

Tako argumentiranje se sicer ne strinja z načeli katoliške vere, pač pa z jezuitsko moraljo. To, da dr. Schaffer neče izstopiti iz dež. šolskega sveta, to ni dokaz, da se narodna stranka ne drži sprave, ker tega ni kriva narodna stranka. Druzega dokaza za svojo trditve „Slovenec“ ni navedel in ga tudi navesti ne more. Narodna stranka se je vestno držala sprave, le klerikalna jo je kršila na vseh koncih in krajih in tega tudi več ne taji.

Hvala jej, da je to priznala. Njeni klaverni poskusi, opravičiti svojo nelojalnost in svojo politično nepoštenost ne narede nobenega utisa in se mora svet tem poskusom le smejati, saj vidi in čita na svoje oči, da so klerikalci brez povoda kršili spravo in da se je tudi v prihodnje ne marajo držati. Odgovornost za posledice pade nanje in da njihovo postopanje ne ostane brez posledic, za to jim jamčimo.

V Ljubljani, 31. oktobra.

Položaj. „Politik“ se bavi s položajem na desnici in levi ter konstatira, da se s propadom nemške „Gemeinschaft“ na levi ni prav za prav nič spremenilo, kajti prej ko slej je bila jedina vez mej nemškimi levičarskimi strankami averzija proti desnici in njenim težajam. Ta averzija obstoja še danes ter bo pri vsaki priliki združila levo v kompaktno, solidarno, jedinstveno. Ta sloga levice se kaže seveda sedaj le na polju negacije in nasprotovanja; če pride do konkretnega, pozitivnega dela, pa se jedinstvo pač zopet razbije! Sumljivo pa se zdi „Politiki“ najnovejše postopanje ustavovernega veleposestva. Nekdanji levičari so zopet začeli nastopati s povzdignjeno glavo, kar kaže, da se nadejajo za se boljših časov. Kdo naj prinese te že dolgo s hrepenenjem pričakovane čase? Levica ali desnica? „Politika“ konstatira, da so se razmere na desnici izboljšale, da je solidarnost vsled požrtvovalnosti posameznih strank večja, kakor je bila, obžaluje pa, da ne vlada v češkem klubu tista je dinost in sloga, ki je potrebna. „Politik“ pozivlja

nikdar pripustiti sežiganja kot splošno navado. Zakaj? Z vero nima to ničesar opraviti, in kar ni s to v neposredni zvezi, se spremeni s časom. Vkljub vsi konservativnosti se cerkev vendar le prilagodi občajem. Da „prostozidarstvo“, ono strašilo, s katerim se pri nas vse opravi, zahteva sežiganje mrličev, mi je povsem novo. Ako je tudi res, kar pripoveduje o laških prostozidarjih, tega pač ne sme raztegniti na splošno. O listku v „Slovenskem Narodu“ lahko zagotovim „Dom in Svet“, da ga ni narekovalo niti ljubezen niti sovraštvo do krščanstva, in to vsled tega, ker oni člančič sploh s krščanstvom (katero imam, kljub „anathemi“ od strani naših „katoličanov“, še vedno) po mojem mnenju sploh ničesar opraviti ni imel.

Odgovorl sem le, da pojasnim krivico, katero se je delalo in se še dela listku „Slovenskega Naroda“. — Da bi le pri nas vsake reči takoj ne motrili raz strankarsko stališče ter jo cenili samo ob sebi! Nikdar nisem mislil, da vzbudi mali feljton toliko vrišča, ker mu nisem pripisoval tolikega pomena, najmanj v tako revolucionarno framazonsko-protikrščanskem smislu, kakor je to menil „Dom in Svet“. Morda še kedaj spregovorim o tej stvari; za zdaj umirim le „Dom in Svet“ z zadržilom, da nisem namerjal, niti storil tega, česar me on sumniči: da bi privel narod v razpor in sovraštvo ter da bi mu kratil krščanstvo. Tega me ne more nikdo obdolžiti, tudi ako je vaju, da napravi iz komarja — slona.

X.

češke poslance, naj odpravijo nemudoma vse vzroke svojega nesoglasja.

Proti nemški katoliški stranki. „Reichswehr“ je prinesla celo serijo člankov proti „Slovanom in vladi prijazni politiki“ nemške katoliške stranke. Priobčevanje teh člankov se je ustavilo, ker uredništvo baje noče prestopiti meje stvarnosti ter podajati prostora osebnostim. Uredništvo javlja, da ima še celo kopo takih dopisov, mej temi mnogo iz duhovniških krogov ter celo spomenico z 200 podpisi duhovnov. „Reichswehr“ je bržčas izprevidela, da je — za sedaj — vsak napor, spraviti nemško katoliško stranko iz večine, brezuspešen ter da razburjanje volilcev prav nič ne koristi.

Niti „hier!“ niti „zde!“ niti „tukaj!“ V tem vprašanju je imel nastop češkega kluba dobro posledico, da ni treba rezervistom na kontrolnem shodu reči niti „hier“ niti „zde“ ali „tukaj“, nego da oddajo svoje vojaške liste — molče. V dotičnih vojaških predpisih namreč sploh ni določeno, da mora reči rezervnik „hier“, ter so si doslej nekateri častniki samovoljno dovolili, ukazati, da se je oglašati izključno le z besedo „hier“.

Revizija Dreyfusove obsodbe sklenjena! Za kar so se borili Clemenceau, Labori, Zola, Picqart in dr., se je v soboto zvečer sklenilo: Dreyfusova obsodba se mora po sklepu kasacijskega dvora revidirati, oziroma obravnava ponoviti. Predsednik Loew je prečital sklep kasacijskega dvora, ki se glasi: Kasacijski dvor je spoznal, da je zahteva po reviziji „recevable“ (formalno opravičena) ter da treba odrediti dopolnilno preiskavo v tem pravnem vprašanju. Glede suspendiranja Dreyfusove obsodbe se naj sklepa po dokončani novi preiskavi. — Revizija dožene, da je bil Dreyfus povsem nedolžen ali pa dokaže neovržno in na nedvomen način, da je bil kriv. Vsekakor pa bo imela revizija to že dolgo željeno posledico, da se razburjenost mej francoskim narodom poleže, da izgine nezaupnost v justico in vojaško zvestobo ter preneha besni boj mej obema strankama, boj, ki je postal obstanku republike že skrajno nevaren. „Resnica je na poti in nihče je ne more zadržati“, je pisal pred meseci Zola predsedniku Faureju ter bil zato obsojen. In vendar je imel Zola prav, kajti resnica je res na poti, revizija jo donese.

Dobre razmere mej Turčijo in Nemčijo je cesar Viljem tekom svojega potovanja po orijentu že drugič naglaševal. Po nagovoru nemških kolonistov v Saroni in Jaffi je odgovoril cesar, da ga veseli, da jim koristijo dobre razmere, katere vladajo mej njim in mej sultanom in osmansko državo. Sultan priznava, da so Nemci v njegovi državi oni element, ki pospešuje kulturo in gospodarski napredek ter je zategadelj Nemcem osebno naklonjen.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. oktobra.

(Nemškutarske surovosti.) Vsakdo, ki je poznal Ljubljano pred potresom in je potem par let ni videl, čudi se, kako se je v tem času ugodno spremenila, zlasti vsled premišljenega regulacijskega delovanja občinskega sveta. Celo tujci, ki prihajajo k nam, so polni hvale o tem delovanju. Drugače pa naše nemškutarstvo. V badasti prilogi „Grazer Tagblatt“ začelo se je sedaj smešiti to delovanje občinskega sveta ter prav po oni surovi navadi, katero nahajamo pri najnižje padlih individuih, z blatom ometavati občinske svetnike in mestni stavbni urad. Bilo bi preveč časti za butca, ki dopisuje rečenemu listu, ko bi na njega surove napade odgovarjati hoteli; ako se pa danes vendar počamo z njim, storimo to zaradi tega, da svoja čitatelje opozorimo, naj — ako imajo priliko — čitajo njegovo skrupcalo v nedeljski številki, da se prepričajo, kako neznansko globoko je padla ona stranka v Ljubljani, ki ima vedno polna usta nemške kulture. Mi bi se sramovali take kulture.

(Doslednost klerikalcev.) Piše se nam: V „Slovenca“ z dne 28. t. m. čitamo: „Mi zahtevamo slovenske urade, slovenske šole...“, v istem listu pa čitamo, da je imenovan revizorjem „Gospodarske zveze“ in „zveze kranjskih posejilnic“ g. Jos. Perhantz (ne Prhave)! Ali ni ta Perhantz člen nemškega „Turnvereina“, „Sülmarke“ in „Schulvereina“, jeden najzagrizenejših nemškutarjev, kateri je celo lastnemu svaku prepovedal pri njegovi mizi govoriti slovenski?! Čestitamo odboroma omenjenih zvez, v katerih sedi poleg dr. Šušteršiča, Iv. Šiške, Belca, dr. Kreka in menda Prosenca tudi

nemškutar Kauscheg, da se tako dosledno drži narodnega načela. Zveza z Nemci klerikalcem časih vender le ni zoprna!

(Naša gledališka cenzura.) Prejeli smo naslednji dopis: Cenjenemu uredništvu dnevnika „Slovenski narod“ v Ljubljani. Opiraje se na določbo § 19. tisk. zak. pozivlje c. kr. deželno predsedstvo v Ljubljani cenjeno uredništvo, naj z ozirom na notico „naša gledališka cenzura“ v št. 249 z dne 29. t. m. objavlja v prihodnji številki lista, sledeči popravek: Ni res, da je c. kr. policijski nadkomisar Wratechko od dramatičnega društva v Ljubljani za cenzuro predloženo igro „Epitovski Jožef“ osebno vrnil blagajničarici rečenega društva z besedami: „Tega sploh ne bom bral, ker te igre kratkoma ne dovolim igrati.“ Res pa je, da igre ni zametal in da jo je vrnil policijski agent brez uradnega naročila in zmotno razlagajoč neko opazko glede načina dostavljanja za cenzuro predloženih komadov. Ljubljana, dne 30. oktobra 1898. C. k. deželni predsednik: Hein.

(Repertoire slovenskega gledališča.) Jutri, v torek, se bo igrala ob izdatno znižanih cenah velepriljubljena in po vsem svetu igrana žaloigra „Mlinar in njegova hči“. — V petek in v nedeljo pa se bo igrala in pela nova opereta „Klarica na vojaških vajah“, ki ima najzanimivejšo snov ter najpikantnejšo godbo. Glavne uloge so v rokah gospe Polakove, gđ. Štastne, g. Prejca, g. Inemanna in g. House. Nedvomno si pridobi ta opereta prav tisto popularnost, kakor jo je imela „Mamsell Nitouche“.

(Slovensko gledališče.) V soboto so peli v letošnji sezoni drugič simpatično „Marto“. Občinstvo je bilo z opero prav zadovoljno, zdi se nam da še bolj nego prvokrat, zakaj toliko vztrajnega in navdušenega ploskanja, ki je veljalo izbornim našim solistom in krepkemu zboru, na precej po overturi odličnemu gospodu kapelniku Benišku, nismo že dolgo čuli v gledališču. „o dvakrat in trikrat so se morali zahvaljevati solisti zadovoljnemu občinstvu, pa tudi med dejanji so bili večkrat aklamovani. To splošno odusevijo priznanje pa znači, da „Marta“ našemu gledališkemu občinstvu izredno ugaja, kaže pa tudi, da izvrše v „Marti“ naši vrli solisti svojo nalogo v polni meri, da se popne tudi operni zbor v igralskem in pevskem oziru do prav častnega uspeha. Saj so pa tudi vse vloge, če izvememo ono, k-r smo rekli že zadnjič, ki jo poje gospod Noll, prav hvaležne, da pokaže lahko v njih pevec in pevka, kako zna poti in igrati. Izborna je bila gđ. Štastná kot Marta. Pela je s čutom, presrčno in izrazovito. Ko je pela pesem o zadnji roži, ji je kar glas za glasom vrel iz srca. Nje igra je bila kot zadnjič lepa, živahna in premišljena. Gđ. Štastná nas je preverila, da je izborna pevka, a poleg tega tudi jako marljiva. Gđ. Radkiewiczovi sodi takisto vse naše priznanje. Njen polni alt zveni prikupno ter čisto in se čuje celo jasno, ko poje v polnoglasju zboru in orkestru. Gđ. Radkiewicz je v vsakem oziru velika pridobitev za slovensko opero. Lyonel g. Raškovič — mislimo — je izmed najboljših njegovih vlog. Vloga Lyonelova zahteva, da pevec izrazi z glasom vse ono brezskrbno veselje, ki ga navdaja v prvem aktu, vročo ljubezen, ki se mu razvname ob pogledu Martinem, žalost njegovo, ki jo izlize v prelepo arijo: „Oh, lepó zrló njo moje srečno je oko...“, obup in srčno bolelost — skratka: vse, kar se godi v duši, to mora prikupiti v pesem. G. Raškovič je vse to izbornu pogodil ter je žel za krasno petje mnogo glesrega in v polni meri zaaluženega priznanja. V vlogi Lyonelovi je imel g. Raškovič tudi dokaj priliko, da je pokazal lepo igralsko svojo sposobnost. Z odličnim uspehom mu je bil tovariš g. Fedyckowski, ki je izvel ulogo zakupnika kot izvrsten pevec in fin igralec tako, da mu moramo tudi danes izreči popolno pohvalo. O g. Nollju smo že zadnjič rekli, da se je prav posebno odlikoval v nehvaležni partiji lorda Tristana. To moramo ponoviti tudi danes ter mu izreči priznanje za petje in igranje. Druge vse — kakor zadnjič. „Marta“ je vsakemu umljiva opera, polna lepih melodij in živahnih zborov — čudno, da ne more niti jedenkrat napolniti gledališča.

(Abonente lož in parternih sedežev.) ki se jutrišnje predstave ne udeležé, prosi dramatično društvo, da naznanijo to blagajničarici, ki jih prav lahko odda oglašenim gostom z dežele!

(„Radogoj“) je imel v soboto zvečer svoj občni zbor, kateri je otvoril načelnik župan Hribar s primernim govorom. Povedal je mej drugim, da je društvo v minolem letu delovalo bolj na tihem, a vendar plodonosno, ker je delilo precej obilne podpore. Prispevkov je bilo razmeroma le malo, čemur se ni čuditi, ker je treba podpirati najrazličnejše naprave in je narodni davek uprav ogromen, na drugi strani pa vlada mnenje, da ima društvo

Dalje v prilogi.

že zadosti kapitala. Tajnik, nadinženér Žužek, je v svojem poročilu povedal, da je društvu pristopil 1 ustanovnik. Členi so ostali stari, le žal, da jih je mnogo pomrlo, in da ni dobili novih. Blagajnik, notar Plančan je poročal o društvenem denarnem stanju. Koncem minulega leta je bilo 18.406 gld. nedotakljive glavnice, kateri je prirastlo 375 gld., tako da znaša 18.781 gld. Letni doneski in povračila so znašali 257 gld., darila 65 gld., podpore dežele in mesta ljubljanskega 625 gld., obresti pa 733 gld. Za redne podpore 11 stipendistom se je izdalo 1400 gld., za izredne podpore 305 gld., upravni stroški pa so znašali 18 gld. Občni zbor je odobril obe poročili. V odbor so bili voljeni vsi prejšnji odborniki, za računsko pregledovalca pa sta bila izvoljena gg. dr. Stor in K. Žagar.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) volilo je na včerajšnjem izrednem občnem zboru namesto odstopivšega predsednika g. A. Trstenjaka g. Trampuša svojim novim predsednikom. Nadalje so voljeni gg.: Pavšek Ivan, podpredsednik; Pirnat Ivan, blagajnik; Korene Radivoj, tajnik; Pavšek Avgust, Kranjc Filip, Feldstein Albert, Kramar Jos., Černe Ivan odborniki, Armič in Puš preglednika računov. Jutri, na dan vseh svetnikov, ob 3. uri popoldan, pelo bo društvo pri sokolski piramidi tri žalostinke in sicer: „Rože in trnje“, „Mrtvaški blebi angelj“ ter „Oče naš“. V nedeljo, 13. t. m. priredi društvo v restavracijskih prostorih „Narodnega doma“ svoj „Martinov večer“.

— (Glavni dobiček ljubljanske mestne efektne loterije) pojde na Hrvaško. Dotično srečko prezentovala je k izplačilu „hrvatska eskomptna banka“ v Zagrebu. Srečko kupil in plačal je gostilničar Gjuro Bifl v Petrinji. Ali si jo je pridržal ali jo naprej prodal, doslej ni znano.

— (Skrajno predrzni) so — kakor smo že večkrat konstatovati priliko imeli — nižji organi južne železnice. Le-ti namreč ukaze svojega ravnateljstva, ako se tičejo ravnopravnosti slovenskega jezika, kar jednostavno mečejo pod klop. Tako se nam poroča, da vratar postaje št. Peter na Krasu v čakalnici in restavraciji prvega in drugega razreda odhoda vlakov nikdar ne izkljuje v slovenskem jeziku. Ker vemo, da je južna železnica to ukazala, čudimo se načelniku postaje, da tej predrznosti in takemu zaničevanju slovenskega jezika ne stori konca. Generalno ravnateljstvo južne železnice, o katerem ne moremo misliti, da bi s kakimi tajnimi naredbami preklicavalo svoje uradne ukaze, pa opozarjamo na to nezasišano predrznost njegovega nižjega personala in upamo, da bo imelo moči dovolj varovati — ako treba z najdrakoničnejšimi sredstvi — svoj ugled.

— (Železnica na Šmarno goro) o kateri smo poročali, da jo je te dni koncesijonovalo c. kr. železnično ministerstvo, projektovana je v zvezi z velikim hotelom za zračno zdravilišče, kateri bi se zezidal na ravnici v sedlu. Tvrška Ritschl & C. zgradila je lani jednako železnico na uro hođa od Linca oddaljeno 537 metrov visoko goro „Pöstlingberg“.

— (Lepa ravnopravnost.) Županstvo občine št. Andrej pri Šoštanju je neki sklep občinskega zastopa predložilo deželnemu odboru štajerskemu. Pisalo je v slovenskem jeziku, a dobilo je rešitev v nemškem jeziku spisano. Županstvo ni dopisa dež. odbora vrnilo, ampak ga v svoji dobrodušnosti poslalo vodstvu pomožnih uradov deželnega odbora s prošnjo, naj mu ga preloži na slovenski jezik. Toda deželni odbor je to uljudno zahtevo odbil in ukazal županstvu, da mora nemško rešitev sprejeti in jo rešiti tekom osmih dni, sicer se mu naloži globa 10 gld. To je ravnopravnost, katere je deležna tretjina slovenskega prebivalstva v štajerski deželi! Radovedni smo, kaj v ožgled takemu postopanju deželnega odbora store deželni in državni poslanci štajerski.

— (Iz Celja) se nam piše: Tukaj se govori, da so mestni očetje pri tajni seji mestnega odbora dne 16. oktobra 1898 sklenili, da se sprejmeta dva delavca šoštanske tvrčke Woschnagg v občino. Nam sicer ta dva delavca nista znana, vemo le o njih, da nista avstrijska državljana in si usojamo toraj kot davkoplačevalci v mestu celjskem vprašati, kako pride celjsko mesto do tega, da sprejema tujece, kateri se svojega bivališča nimajo v Celju, v občinsko zvezo ter prevzame s tem marsikatero dolžnost, vsled česar se lahko domačinci v svojih pravicah prikrajšajo.

— (Ustanovni shod mejnarodnega učiteljskega društva za Gorisko-Gradiščansko) bo v Gorici pri „Zlatem Jelenu“ dne 3. novembra t. l. ob 11. uri popoldne. Ker se posebnih vabil ne bode razpošiljalo, vabi se tem potom učiteljstvo obeh narodnostij, da se udeleži shoda v obilnem številu. — Začasni ustanovni odbor.

— (Okrajno glavarstvo v Gorici) je poslalo v Ročinj razglas natečaja za posipanje cest

samo v laškem jeziku. V Šempas pa je slavna gospoda na Travniku poslala tak razglas v nemškem in laškem jeziku. V Šempasu, čisto slovenskem kraju, so gledali in iskali po tiskovinah, kje je kaka slovenska beseda, ali ker ni bilo nič, je šempaski župan razglas vrnil okr. glavarstvu v Gorici s prošnjo, naj mu raztolmačijo, kaj obsega tisti razglas, ker v Šempasu se ne govori ne nemški, ne laški. Kaj je storilo naše glavno okr. glavarstvo? Mislite, da je ugodilo prošnji šempaskoga županstva? Kaj še! Poslalo je razglas v Šempas z nalogom, pisanim v nemščini, da mora županstvo pribiti tak razglas, kakoršen jim je bil doposlal. „Soča“ pravi o tem: Tako usiljujejo povsodi laščino in nemščino, laški listi pa vpijejo, kako strašno se Primorje slovani! Vse kaže, da plavamo po naših pokrajinah pod Goëssom baš tako naprej, kakor pod slavnim Rinaldinijem nezabnega spomina. Ne spremeni se nič, pač pa brijejo še nadalje s Slovenci norce, kakor doslej. Tu ne pomagajo nič nikake odredbe o ravnopravnosti, ker jih izvestna gospoda noče pripoznavati. In potem hočejo imeti mir v deželi, ko v en in v en dražijo naše ljudstvo s preziranjem v ravnopravnosti in z usiljevanjem nam tujih jezikov. Odstranite iz dežele pred vsem tiste c. kr. čimtelje, ki se nočejo ravnati po določbah ravnopravnosti in ki radi tega kale mir, ter namestite jih z drugimi, ki bodo imeli za ljudstvo tudi kaj srca, in ne samo bre in temnice, pa se spreobrne v deželi na bolje v marsikaterem pogledu. Dokler pa bodo sedeli na izvestnih c. kr. stolicah gospodje, nam sovražni iz dna srca, se ne more nič spremeniti, pač pa se krepi odpor proti njim, česar so ti gospodje sami krivi! Zato proč z njimi!

— (Državno pravdnništvo v Trstu) doslej ni poznalo ravnopravnosti. Izdajalo je zgolj in jedino laške obtožnice tudi proti Slovencem in pri kazenskih obravnavah so državnopravdniški funkcijonarji vedno samo laško govorili. To je bilo načelo, a kaže se, da je prišlo to načelo ob veljavo. Te dni je bila obravnava, pri kateri se je prvič slišal pledojer iz ust državnega pravdniškega funkcijonarja v slovenskem jeziku. Gotovo se je državno pravdnništvo uklonilo le migljaju od zgoraj in ne lastnemu spoznanju, kako krivična in nezakonita je bila dosedanja njegova praksa.

— (Velikodušen dar) Gospod Fran Kalister je podaril „Dijaškemu podpornemu društvu“, katero snujejo tržaški Slovenci v proslavo cesarjevega jubileja, lepo svoto 4000 kron. Slovencem vsprejmo čutom iskrene hvaležnosti ta veliko dušni dar starega dobrotnika svojega.

— (Iz Prage) se nam piše: Društvo „Šumadija“ v Pragi si je izvolilo dne 25. oktobra za leto 1898/99. naslednji odbor: Predsednik: akad. slikar Germ Josip (Slovenec); podpredsednik: stud. med. Miloslavjevič Ivan (Srb); tajnik: stud. phil. Prelog Milan (Hrvat); blagajnik: stud. med. Kras Milan (Hrvat); odborniki: stud. phil. Kenča Robert (Slovenec), stud. iur. Vukotić Jovan (Srb). Društvo je literarno in ima namen prirejati poučna predavanja, gojiti glasbo, podajati členom dobro knjižnico in v obče izobraževati svoje člene. Prosimo vse rodoljube, da bi blagovolili podpirati naše društvo z denarnim prispevkom ali s kako knjigo, da bode moglo ustrezati svojem smotru. Ustanovni člen plača jednokrat za vselej 10 gld. a. v., podpirajoči pa 50 kr. mesečno. Prispevki in knjige naj se blagovolijo pošiljati pod naslovom: Društvo „Šumadija“ Praha Kr. Vinohrady.

* (Praznik vernih duš) ima letos svojo 900letnico. Papež Silvester II. je ustanovil ta praznik namreč leta 998. ter se slavi od tedaj po vsem svetu!

* (Ukradeni — bacili kuge in kolere.) V patološko-anatomičnem zavodu na Dunaju je bilo ukradenih veliko število bacilov, katere so tatovi prodali potem zdravnikom in prodajalcem mikroskopov. Ti so jih kazali svojim kupcem kot nekaj posebnega in so na ta način privabili veliko ljudi v svoje prodajalnice. Proti tatovom kanijo zelo strogo postopati, — ker bi bili lahko tem potom raznesli bolezen, — dasi to prav za prav ni nikaka tatvina, kajti bacili nimajo prometne vrednosti.

* (Vojak ropar.) Neki vojak 10. dragonskega polka je prišel v župnišče v Gross-Wisternitzu ter zahteval, naj mu župnik da svoj denar. Župnik mu je dal nekaj stotakov, na kar je uniformirani ropar zbežal. Na svojem begu je srečal nekega godca s harmoniko. Ponudil mu je stotak, če mu da svojo obleko. Godec, ki je bil bebast, se je slekel, dragonec pa preoblekel. Potem je pobral ropar tudi svojo uniformo, vzel godcu že dani stotak nazaj ter zbežal, pustivši bebastega godca sredi ceste brez obleke. Roparskega dragonca pa so vendar le našli in zaprli.

* (Prebivalstvo Jeruzalema.) Jeruzalem ima 73.000 prebivalcev. Mej temi je 55.000 židov in 7700 mohamedancev, drugi so kristijani vseh vrst, a največ pravoslavni.

* (Skromna želja.) V Dunaszerdahelyju je neki Ivan Maječnik, kateri je preživel več let v kaznilnici, nedavno napadel brez vsakega vzroka krčmarja Morica Petra ter ga usmrtil. Ko so ga pred

sodiščem vprašali, zakaj je to storil, odgovoril je: „Ubil sem ga le zato, da pridem zopet v kaznilnico.“

* (Potovanje nemške cesarske dvojice po Palestini.) Sprejem v Jaffi je bil jako lep. Brez izjeme plemena ali vere so pozdravljali ljudje cesarja in cesarico z navdušenjem. Hiše so bile okrašene s turškimi in nemškimi zastavami. Na mestni hiši je bil napis v nemškem jeziku. Vročina pa je grozna. V senci je 34° C. Vendar sta cesar in cesarica jahala na konjih iz Jaffe v Ramleh, kjer sta v šotorju prenočila. Ljudje so kazali svojo umetnost v jahanju, kar je cesarja jako zanimalo. Vročina je bila ondi 40° C. V Jeruzalem sta dospela v soboto ob 3. uri popoldne ter šla najprej v cerkev Jezusovega groba.

* (Sestro za ženo.) V Vel. Varadinu je sodišče razveljavilo zakon, ki se je sklenil še pred 21 leti. Državno pravdnništvo je dognalo, da sta neki črevljar in njega žena brat in sestra. Zakoncema sta mati in oče že prav zgodaj umrli. Na raznih krajih so ju sorodniki odgojili, ne da bi bila vedela, da imata kakega brata ali kako sestro. V Velikem Varadinu sta se slučajno sešla, se zaljubila in poročila. Zakon njun je bil prav srečen.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 1. do 25. oktobra poslali: Slavno uredništvo „Slovenskega lista“ 3 gld. 25 kr. — Gospici Pepica Bregant in Štefka Novak v Kamniku zbirko 15 gld. — Iz nabiralnika v gostilni gospe Drag. Wessnerjeve (pri Katrineku) v Lescach 5 gl. 50 kr. — Podružnica za št. Kancijan in okolico 22 gld. — G. Franica Burkeljčeva v Radečah 5 gl. 50 kr. iz nabiralnika. — Gosp. prof. Vodušek v Ljubljani 50 kr. — Gdč. učiteljica Režika Strlš 1 gl. 33 kr. iz nabiralnika v Vintgarju — G. Borovščak daroval za nabrane znamke 3 gold. 25 kr., zahvaljujoč se darovalcem teh znamk. — Č. g. kapelan Trstenjak pri Sv. Mihelju tik Šoštanja 2 gld. — Podružnica za Opače in okolico 25 gld. 80 kr. — Podružnica za Vuhred in Mahrenberg po č. g. župniku Josipu Černiku 46 gld. 40 kr. kot nabirek na Remšniku, iz nabiralnika v Marenberga in donesek členov. — G. Josip Vrtovec, gostilničar v Vel. Žabljah iz nabiralnika 1 gold. 50 kr. — Moška podružnica v Kamniku 175 gld. — Ženska podružnica v Postojni 28 gld. — Preostanek ob kupovanju knjige „Naš cesar Fran Josip I.“ 70 kr. — Slovenci! Družba naša je v velikih denarnih stiskah. Ako bodo darovi tako pičlo prihajali, kakor zadnja dva meseca, bode morala družba nekaj svojih zavodov zapreti. Prosimo milosrdne prijatelje, da se zopet spomnijo koristne družbe sv. Cirila in Metoda.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Fani Šentak na Vranskem 6 kron iz nabiralnika „pri Slovancu“. — Gg. uradniki banke „Slavije“ v Ljubljani 7 kron namestu venca na krsto g. Prihila star. — Rodoljubi v Ivanjem Selu 4 krone 20 vin, in sicer gg. Ivan Mikuž, J. Mankoč in Janko Kraus po 1 K in Dragotin Gašpari 1 K 20 vin. — Skupaj 17 kron 20 vin. Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Gosp. Fran Šetina, šolski voditelj v Črnomlju 31 kron 62 vin, nabrane pri okr. učiteljski konferenci v Črnomlju. — Gg. uradniki banke „Slavije“ v Ljubljani 7 kron namestu venca na krsto g. Prihila star. — Skupaj 38 kron 62 vin. Živel rodoljubni darovalci in njih posnemovalci!

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“. Zvezek XI. Vse bina 1. A. Askerc: Pavliha na Jutrovem. 2. Karel Dolenc: Dogodek. (Povestca) 3. Mihael Mihajlov: Jesen. 4. Ivan Steklasa: Gregor Aleksandrovič Potemkin. 5. Mária II.: Izdajavec. 6. Evgen Štefanič: Fata morgana. (Roman.) 7. Ivan N. Resman: V tovarni. 8. Aleksandrov: Svidenje. 9. Fr. Ilesič: Pravilnost našega knjižnega jezika in „stara slovensčina“. 10. Ivan Sistov: V parku. 11. Karel Senčar: Kako so sveži bili, kako nežni cvrti. 12. Fr. Vidic: Adam Mickiewicz. 13. Oto Zupančič: Utrinek. 14. Maksimilijan: Jesen. 15. A. Askerc: Švedski pesnik — po rodu Slovenec. 16. Listek: Slovensko gledališče. — Flajshans Václav, dr. Knjhy české v knihovnách švédských a rusých.

Wlad. Levec, Petrus Studien. Untersuchungen zur älteren Flurverfassung. Wien 1898 (Separatabdruck aus den Mitth. der anthrop. Ges.) Pod tem obsežnim naslovom preiskuje marljivi pisatelj, katera zemljišča in v katerem obsegu so darovali nemški cesarji posvetnim in cerkvenim dostojanstvenikom v Razvanju, Cirkovcih, Dragonji, Mihovcih, Apačah, Selah in Barislovcih. Iz tega je razvidno, da je bilo v Razvanju prostora le za 14 kraljevih zemljišč po 47—50 ha a ne za 15, kakor je v listinah zabeleženo. Res ni verjetno, da bi bile v Razvanju manjše „hobe“, kakor kje drugod v frankovski državi, a mogoče je pa vendarle, da je občina v teku stoletij izgubila nekaj svojega posestva na korist katere sosedne n. pr. Pivole. Zanimivo je iz-

vedeti tudi, da je slovensko zemljišče („manus slavonicus“) merilo 12 ha. „Ecclesia Razwei“ seveda ne more pomeniti farne cerkve v Hočah, ki je gotovo starejša in imenitnejša od razvanjske.

Čudna je pisava „Zitilinesfeld“, mesto do sedaj navadno „Zitilinesfeld“, saj se prva oblika še skoro izgovori ne more. Saj to ime ne more nič drugega pomeniti, kakor „Cetinjsko polje“ (Trstenjakova razlaga. „Cetin“ znači mesto pokrito gustom i tamnom šumom (Lopašič, Oko Kupe str. 106). — „Kupljenik“ pomeni mernik z vrhom in ta mera je bila povsodi na Slovenskem v navadi. — „De kan“ pomeni v italijanskih spisih vedno vaškega starešina, vaškega župana brez civilne oblasti.

Gospod pisatelj bo svoje preiskave še nadaljeval in upamo, da bo do končne rezultate objavil tudi v muzejskih „Izvestjih“, to tembolj, ker starejši Slovenci ne razumejo purificirane nemščine. Kdor je navajen na „katastralne mape“ in „parcele“ (delce), ta se ne bo razumel na „Flurkarte“ in „Gewanne“.

— Matica Hrvatska razpošlje te dni svojim društvenim poverjenikom: „Izveštaj“ Matice Hrvatske za upravno godinu 1897 s prošnjo, da poberó čim prej članarino za l. 1898. Knjig izda letos 12. Za člene za prinos 3 gld.: 1. Hoič: Slike iz obsega zemljopisa (Rusija); 2. Rabar: Poviest najnovijega vremena od god. 1815. do god. 1878; 3. Lobmayer: Čovjek i njegovo zdravlje; 4. Nemčić: Izabrana djela. Uredio i uvod napisao Mil. Šrepić; 5. Sienkiewicz: Pripoviesti. Preveo i uvodom popratio Iv. Gostiša; 6. Kranjčević: Izabrane pjesme; 7. Tomić J. E.: Zmaj od Bosne. Pripoviest. Drugo izdanje; 8. Mulabdić: Zeleno busenje. Pripovijest; i 9. Lesković: Sjene ljubavi. Pripovijest. Knjige koje „Matica“ izda v svoji nakladi, so: 1. Ksenofon: Izabrani spisi. Dio prvi. Preveo i uvodom popratio Stjepan Senc (cena za članove „Matica“ 1 for.); 2. Šrepić: Rimska književnost (cena za članove „Matica“ 60 nvč.); i 3. Hrvatske narodne pjesme. Dio drugi: Muhamedovske pjesme. Knjiga prva. Uredio dr. Luka Marjanović (cena za članove „Matica“ 1 for. 50 nvč.)

Telefonična in brzojavna poročila

Dunaj 31. oktobra. Koroški dež. pred sednik vitez Fredenegg je prišel sem, da poroča o raznih koroških zadevah, nanašajočih se na narodne pritožbe koroških Slovencev.

Dunaj 31. oktobra. Dascynski je včeraj govoril v Moravski Ostravi o položaju. Na shodu je bilo nad 7000 ljudi. Dascynski je ostro prijelmal desnico in vlado.

Dunaj 31. oktobra. Alb. Pecha je bila danes zjutraj pokopana. Samo dva zdravnika sta izkazala zadnjo čast tej tretji žrtvi specifično dunajske malomarnosti in brezbrčnosti.

Gradec 31. oktobra. Pri Gleisdorfu je 73letni berač Lovro Winter umoril gostilničarko Marijo Scharner, mater 10 živih otrok.

Budimpešta 31. oktobra. Balt. Hór vath je bil včeraj pokopan. Pogreb je bil veleimpozanten. Nagrobni govor je imel predsednik poslanske zbornice, Szilagy.

Pariz 31. oktobra. Reviziji naklonjeni listi pozdravljajo razzodbo kasacijskega dvora v Dreyfusovi zadevi in upajo, da se pri do polnilni preiskavi izkaže popolna nedolžnost Dreyfusa. Tudi naglašajo, da se mora s to razzodbo zadovoljiti vsak Francoz, samo če ima kaj spoštovanja pred justico. Monarhistični in klerikalni listi se seveda jezé. „Gaulois“ izreka upanje, da se sklep kasacijskega dvora ne izvede.

Pariz 31. oktobra. Dupuy še vedno ni našel vojnega ministra. Freycinet se brani vstopiti v ministerstvo in ima vsak dan drug izgovor. Najnovejši izgovor je, da ne kaže, da bi bila v ministerstvu dva protestanta, Ribot in Freycinet. Sodi se, da opusti Dupuy Ribotovo kandidaturo, in da ponudi pravosodni portfelj Constansu.

London 31. oktobra. „Times“ poroča, da je turški guverner izjavil, da še ni dobil nobenih ukazov, naj turška vojska zapusti Kreto. Admirali so mu naznanili, da mora turška uprava na Kreti 4. novembra nehati.

Listnica uredništva.

Gosp. Janko Leban, nadučitelj na Trebelnem: Radi pripoznamo, da ocene „Personalstatus“ v 247. št. našega lista niste pisali Vi. Namesto podpisa —n ima stati —r, kakor se je v članič vrinilo še več tiskovnih pomot. Tako se ima pasus goriške „Soče“ glasiti tako-le: „Tako vemo, da se slovenski učitelji na Kranjskem poučevajo“ (ne. poročajo) itd. Na tak način se je tudi tiskarski spaček napravil iz —r, „—n“. Brez samere!

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje ispadanje las
Cena 1 steklenici s rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (386—35)

lekarna M. Leustek, Ljubljana

Realjeva cesta št. 1, sraven mesarskega mostu.
Telefon šte. 68.

Štev. 17. Odežno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 879.

V torek, 1. novembra 1898.

Mlinar in njegova hči.

Zaloigra v petih dejanjih. Spisal E. Raupach, poslovenil Fr. Malavašič. Režiser g. Rud. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7¹/₈ uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, 4. novembra: „Klarica na vojaških vajah“. Opereta.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. oktobra: Ivan Pribil, inženir, 68 let, Miklošičeva cesta št. 8, ostarelost. — Hedvika Dinter, šivilja, 19 let, Florjanske ulice št. 9, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 27. oktobra: Marjana Civha, dekla, 18 let, legar. — Ana Zupantič, šivilja, 30 let, jetika.

V. Izkaz o darilih za Prešernov spomenik.

Prenos gl. 1495-68
Elija Predovič 50—
Fran Pust 10—
Kalmus 1—
Fran Brems 10—
Fran Košak, deželni poslanec 5—
Zbirka na učiteljskem shodu slovenskih učiteljev 21-10
Puhetz Janko in Šetina Fran v Čenomlju sta poslala 67-25

katere so darovali: Neimenovan 3 gld., Neimenovan 1 gld., Beneš Fr., c. kr. zemljemerec 1 gld., H. 1 gld., Y 50 kr. Puhetz Janko, župan 5 gld., Šetina Fran, šolski vodja 2 gld., Janko Schweiger, c. kr. kancelist 2 gld., Josip Vardjan 1 gld., Nitsch, c. kr. davkar, 50 kr., Predalič, c. kr. kontrolor 50 kr., F. Gostiša, c. kr. pristav 50 kr., Peter Malič, župan v Vimci 1 gld., Černigoj 1 gld., A. Spreitzer 50 kr., dr. Guštin c. kr. notar 5 gld., Rafaela Inglič, učiteljica 1 gld., Magda Pezdur, učiteljica 50 kr., dr. Doljan, c. kr. pristav 2 gld., Hochbauer 2 gld., dr. Malerič 3 gld., Ant. Schweiger 2 gld., gospa Haring, 1 gld., A. Lackner, hotelir 2 gld., Kristan 50 kr., Fr. Kdpitar, učitelj 50 kr., Avg. Kunc, trgovec 1 gld., Jeršimovič, c. kr. šolski nadzornik 2 gld., Rudolf Schiller, učitelj 1 gld., Pretnar 50 kr., Neimenovan 50 kr., Polak 50 kr., Jernej Kartin, katehet 1 gld., Leopold Kolberger 50 kr., Hajkav, lekarnar 50 kr., Fran Sušteršič, posestnik 1 gld., Karol Müller, posestnik 1 gld., Mih. Klemendič 1 gld., Martin Malnerič, posestnik 50 kr., Ant. Juro, trgovec 50 kr., Janko Müller, posestnik 2 50 kr., c. kr. orošniki 50 kr., Dav. Francič, posestnik 50 kr., Julij Bučar, c. kr. sodnik 1 gld., posojilnica v Črnomlju 5 gld., c. kr. orošniki 1 gld. 50 kr., G. U. Z. 1 gld., županstvo v Črnomlju 5 gld., Ivan Demšar, učitelj 50 kr.

Artel Anton profesor v Novem mestu 5—
Poljanec Ivan 3—
Jeraj Fran 1—
Virbnik Alojzij 1—
Markič Mihael 1—
dr. Pipenbacher Jos. 1—
dr. Marinko Jos. —50
Fajdiga Ignacij —20
dr. Dečko Ivan, odvetnik v Celji 10—
dr. Josip Kolšek, odvetnik v Laškem poslal 20—

katere so darovali: Elsbacher A. 10 gld. Bitzek A. 30 kr., Gorišek J. 1 gld., dr. Kolšek Josip 5 gld., Kottmayer F. 1 gld., Krener 20 kr., Merzel Juro 50 kr., Skuhersky Leop. 1 gld. dr. Žuža 1 gld.

dr. Otokar Rybář v Trstu 8—
dr. Benjamim Ipavice v Gradcu poslal 15—

katere so darovali: Josip Lavrič 1 gld., Ferdo Resman 1 gld., Ivan Mikl 50 kr., Fran Zohar 50 kr., Ferdo Hofer 1 gld., dr. J. Klasinc 5 gld., Anton Reich 2 gld., Fran Dolenc, c. kr. poštni kontrolor 2 gld., Frau Železniger, c. kr. gim. profesor 1 gld., Josip Lavrič, nadučitelj 1 gld. Fran Wiesenthaler v Ljubljani poslal 17—

katere so darovali: Dav. Karlin 1 gld., D. Sinkovic 1 gld., Sim. Rutar 2 gld., Josip Debevc 1 gld. 50 kr., Josip Komlanec 1 gld. 50 kr., And. Karlin 1 gld., Josip Jenko 1 gld. 50 kr., dr. Požar 2 gld., Anton Jošt 50 kr., Fr. Wiesenthaler 5 gld.

Gostje v semeniškem župnišču 17—

Skupaj . . . gl. 1758-03

Dr. Josip Stare, blagajnik.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm v 24 urah
29.	9. zvečer	737-1	10-5	sl. jzah.	jasno	
30.	7. zjutraj	735-5	11-9	sr. jzah.	oblačno	0-0
	2. popol.	735-5	12-8	sr. jzah.	dež	
	9. zvečer	735-8	13-3	sl. jzah.	oblačno	
31.	7. zjutraj	735-2	12-2	sl. zahsh.	dež	0-0
	2. popol.	734-7	16-4	sr. jzah.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 9-2° in 12-7°, sa 1-4° in 5-1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 31. oktobra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	—	—	—
Avstrijska zlata renta	119	—	70	—
Avstrijska kronaka renta 4%	101	—	45	—
Ogerska zlata renta 4%	119	—	35	—
Ogerska kronaka renta 4%	97	—	65	—
Avstro-ogerske bančne delnice	915	—	—	—
Kreditne delnice	352	—	25	—
London vista	120	—	50	—
Nemški drž. bankovci za 100 mark	68	—	87 ¹ / ₂	—
10 mark	11	—	77	—
10 frankov	9	—	54	—
Italijanski bankovci	43	—	87	—
C. kr. cekini	5	—	68	—

Dne 29. oktobra 1898.

4%, državne središče iz l. 1854 po 250 gld.	165	gld.	—	kr.
Dravne središče iz l. 1864 po 100 gld.	195	—	—	—
Dunavske središče 5% po 100 gld.	130	—	50	—
Zemlj. obd. avstr. 4 ¹ / ₂ %, zlati sast. listi	98	—	10	—
Avstrijske anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	—	25	—
Ljubljanske središče	22	—	50	—
Budimpešt. središče po 10 gld.	25	—	—	—
Kreditne središče po 100 gld.	199	—	50	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	552	—	—	—
Papirnati rubelj	1	—	27 ¹ / ₂	—

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni oče, oziroma tast in stari oče, gospod

Sigmund Schneider

sasebnik

sinoči, dne 29. oktobra, ob polu 12. uri, previden s svetotajstvi za umirajoč, v 83. letu svojega življenja mirno v Gospodu zaspal.

Pozemski ostanki dragega ranjcega se v ponedeljek dne 31. oktobra ob polu 5. uri popoldne v hiši žalosti Francovo nabrežje št. 29 vzdignejo in potem prenese na pokopališče k. sv. Krištofu k zadnjemu počitku.

Sv. maše sadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Za tiho sočutje se prosí.

(1697)

V Ljubljani, dne 30. oktobra 1898.

Rudol. Schneider, sin. Fran Kollmann, zet. Ema Schneider, snaha. Rudolf, Emy, Ludwig, Miroslav, Robert, Miel, Ana, vnuki.

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in znancem za izraženo sožalje o priliki smrti nam predragega soproga, očeta, tasta i. t. d., gospoda

Ivana Pribila

osebno čč. gg. pevcem za preglinjiva zbora v cerkvi in na grobu nepozabnega rajncega, izrekati najglobokejo zahvalo

žalujući rodbini

(1695)

Pribil & Hieng

Za izdelavo

nagrobnih vencev

dalje

šopkov in dekoracij

se priporoča

(1633—4)

Jakob Šimenc

umetni in trgovski vrtnar

Gradišče šte. 16.

Znamka * zvezda.

Prave ruske galoše

(vrhne čevlje iz gume)

znani najboljši izdelek iz tovarne (1533—9)

„Provodnik-Riga“

priporoča po najnižjih cenah trdka

Ant. Krisper, Ljubljana.

VABILO.

Pod vodstvom svojega koncertnega vodje gospoda **Mateja Hubada** priredi zbor „Glasbene Matice“ s sodelovanjem solistov, društvenega orkestra in slavne godbe c. in kr. pešpolka kralj Belgijcev št. 27

štiri redne koncerte

in sicer 19. novembra v spomin Nj. Veličanstva pokojne cesarice Elizabete, dalje meseca decembra, februarja in marca v **Sokolovi dvorani** „Narodnega doma“.

Poleg družih se bodo izvajale naslednje točke:

Ludw. van Beethoven: Žalobna koračnica (Adagio assai) iz simfonije št. 3 v Es-dur (Eroica), za orkester — Wolfgang Amad. Mozart: „Requiem“, za soli, zbor in orkester. — Stjepan Mokranjac: „Srbske narodne pesmi“ za zbor. — Peter Čajkovski: Simfonija št. 5 za veliki orkester. — Matej Hubad: „Slovenske narodne pesmi“. — dr. Ant. Dvorák: „Tedeum“ za soli, zbor in veliki orkester. — Matej Hubad: „Slovenske duhovne pesmi iz XVI. in XVII. stoletja“. — dr. Ant. Dvorák: „Sveta Ljudmila“ oratorij za soli, zbor in veliki orkester.

Pogoji za naročbo na vse štiri koncerte:

Sedež prve vrste: 5 gld. za posamnika, 10 gld. za rodbino; — sedež II. vrste: 4 gld. za posamnika, 8 gld. za rodbino; — sedež III. vrste: 3 gld. za posamnika, 6 gld. za rodbino. Za rodbino štejejo trije člani; vsak član več plača 1 gld. 50 kr. za I. in II. vrsto, 1 gld. III. vrsto za vse štiri koncerte. — Predplačilo se lahko v dveh obrokih pred prvim in pred tretjim koncertom.

Predplačila se sprejemajo v prodalnici gospoda J. Loharja na Mestnem trgu. (1696)

Hôtel „Pri slonu“.

Danes v ponedeljek, 31. oktobra

velika predstava najbolj znane družbe Franc Mayer in Eliza Hofer.

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 30 kr.

Z velespoštovanjem

Gabrijel Frölich.

(1678—2)

Na rip. portalis

cepljene trte

vrst: 1. rizing, beli in črni burgundec, rulanec, zeleni silvanec, moslavina, bela in rdeča ranfolina, rumeni in damasc. muškatelec, beli, rdeči in nerezljani španjol, kraljevina, plavec, bela rožica, kavščina, črna lipovčina, traminec, slankamenka

sto po 14 gld.

rip. portalis - bilje

sto po 2 gld.

dobé se pri Antonu Ogorelcu, nadučitelju pri Sv. Barbari v Halozah na Spodnjem Stajerskem.

Niklasa Rudholzerja naslednik

urar in optični zavod

Mestni trg št. 8

v Ljubljani.

Niklaste cilindar-remontoir ure od	4 gld.	—	kr. naprej.
Srebrne cilindar-remontoir ure od	6 „	—	„
Srebrne damске cilindar-remontoir ure s srebrnim pokrovom od	7 „	—	„
Srebrne remontoir-ure na sidro od	10 „	—	„
Srebrne remontoir-ure s 3. srebrnim pokrovom od	10 „	50 „	„
Zlate damске remontoir-ure od	14 „	50 „	„
Zlate remontoir-ure za gospode od	28 „	—	„
Zlate remontoir-ure za gospode z dvojnimi pokrovom od	38 „	—	„
Ure nanihalo v skrinjici svetli in temni	9 „	—	„
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni z bitjem ur od	13 „	—	„
Ure na nihalo z bitjem četrtink od	27 „	—	„
Budilke od	2 „	—	„
„Schwarzwälder“ z bitjem pol ur od	3 „	—	„

☞ Za dobro blago in za dela se jamči. ☞

Popravila se hitro, dobro in po ceni izvršujejo v lastni prodalnici.

Za morebitne potreščine se najbolje priporoča

z velespoštovanjem

(808—33)

Franc Karol Rudholzer.

Debitelj kontrolnih ur za o. kr. avstro-ogersko vlado, za Bosno in Hercegovino.

Tricot-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalce

Albert Matzner na Dunaji, I., Kohlmessegrasse 8. Zavoje vzorcev, obsegajoče srajce, jopice, hlače za gospode, dame in otroke, v znesku 10—20 gld. proti povzetju ali dunajskim referencam. (1401—22)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend - Gastein Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 45 m. jutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamenik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamenika. Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzemam in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljate v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike razpošljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (637—27)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojutna posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, da ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsobolju. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kašelj in prsobol skoraj prestala. Pošiljate mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka in 2 zavoja čaja proti kašlju.

Z velespoštovanjem
V Divači, 19. oktobra 1897.

Vaš zahvalni
Jakob Suppan.

Trpotčev sok (Spitzwegrich-Saft), ki tako izvrstno deluje proti kašlju, prsoboli, hripavosti, teškemu dihanju in proti starim boleznim, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na zaščitni znak, ker samo oni trpotčev sok je iz moje lekarnice, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenice trpotčevega soka s točnim navodilom 75 novč.

S trpotčevim sokom je dobro rabiti tudi gorski čaj proti kašlju.

Cena 1 zavoju gorskega čaja proti kašlju s točnim navodilom 35 novč.

Jedno in drugo pošilja se vsaki dan po poštinem povzetju. Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kišico priračuni 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu
H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Cenjeni gospod lekarničar!

Pred kratkim časom naročil sem pri Vas jedno steklenico krepilnih švedskih kapljic; iste so meni in mojim znancem tako dobro delovale, da se moram Vam na tem dobrem zdravilu najtopleje zahvaliti. Izvolite mi za moje znance še tri steklenice po 80 novč. s poštanim povzetjem poslati.

Modruš, 26. maja 1898.

S spoštovanjem
Vid Zanič.

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem žledodnim boleznim, popravljajo prebavo, čistijo kri, okrepčujejo želodec. Te kapljice ozdravijo vse bolezni želodca in črev, a dobi se dober tek.

Paziti je treba na zaščitni znak, ker samo one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarnice, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena 1 stekl. krepilnih švedskih kapljic s točnim navodilom 80 novč.

Pošilja se vsaki dan s poštanim povzetjem.

Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kišico priračuni 20 novč.

Lekarna k Zrinjskemu
H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročbe, ki iznašajo 5 gld. in več, se pošiljajo franko.

Uradno dovoljena (1690)

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

prilporeča zajamčeno spretne, brhke plačilne natakarrice s kavcijo in brez nje podnatakarrice, točilne blagajničarice, bufetna dekleta, 38 let starega komjskega hiapca z letnimi spričevali, več deklet za ravnovrstna dela, ki znajo nekoliko kuhati, šivati, snaziti in likati, restavracijsko kuharico in hišino za hotel.

M. Žargi, Glavni trg.

Vsled preselitve v kresijsko palačo prodajam

nagrobne vence

(1693)

izdatno ceneje.

Prodaja vina.

Kletarsko društvo v Ormoži

vpisana zadruga z omejeno zavezo

naznanja, da ima

letošnjega vina

preko 600 hektolitrov

iz najimnitnejših vrhov ormoških goric na prodaj.

Kdor želi kupiti, naj se ogasi pri g. načelniku Francu Hanželiću na Hardeku, ali pri g. blagajniku Alojziju Miklu v Ormoži. Ondi se tudi odgovarja na pismena vprašanja (1672—3)

Izmej

čevljev iz gumija

so priznane najboljše (1520—6)

svetovne marke

pristno

ruski Peterburški

s ces. ruskim

orlom in

pristno

angleški United-

States Ruber

& Comp.

Glavna zaloga

J. S. Benedikt v Ljubljani.

Zahvale.

Velespoštovani gospod!

Moja žena ležala je tri mesece vsled trganja in kostiholi. Čim je začela uporabljati Vase „mazilo“ proti kostiholi, vstala je tretji dan, danes pa, hvala bodi Bogu, hodi. Zahvaljujoč se Vam za to izredno mazilo, ostajem

V Strmcu pri Stubici, dne 22. aprila 1898.

sluga pokoren

Bartol Lisički.

Mazilo proti kostiholi (Fluid) je jako dobro zdravilo proti trganju in kalanju v kosteh, revmatizmu, bolečinam v križicah, proti prehlajenju pri prepihu i. t. d. Mazilo ojači izmučene žile, ter krepi starce, kateri trpé na slabosti nog.

Vsaka steklenica mora biti prevadena z zaščitnim znakom, to je s sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo ono mazilo je iz moje lekarnice, ki nosi ta zaščitni znak.

Cena jedni steklenici mazila proti kostiholi s točnim navodilom 75 novč.

Vsaki dan se razpošilja s poštanim povzetjem.

Kdor denar naprej pošlje, naj za vožni list in kišico priračuni 20 novč. (1583—5)

Lekarna k Zrinjskemu
H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Otvoritev narodne trgovine.

M. ŽARGI (1694-1)

v kresijski palači, Lingarjeve ulice.

Zaloga raznega perila, kravat, predpasnikov, ženskih in otroških oblik, modrecv, raznih čevljev. Vsa zimska oprava, rokavice, nogavice itd. Vse priprave za krojače in šivilje.

Razglas.

(1691)

Posejilnica v Mariboru podela za šolsko leto 1898/99 iz ustanove rajnega gospoda **Franca Rapoca** visokošolcem

devet stipendij v znesku po 150 gl. av. velj.

Pravice do teh stipendij imajo dijaki slovenske narodnosti, posebno iz mariborskega in soštanjskega okraja in tudi taki, ki se po dovršenih naukih pripravljajo za stroge skušnje v dosego doktorata.

Prošnje za stipendije, obložene s krstnimi listi, spričevali uboštvu, spričevali o skušnjah in z indeksi vlože naj se pri posejilnici v Mariboru do 30. novembra 1898.

V prošnji naj se tudi omeni, uživa li prosilec že od drugod kako podporo in v katerem znesku.

V Mariboru, dne 29. oktobra 1898.

Ravnateljstvo.

L. Schwentner

— knjigotržec —

v Ljubljani, Dvorni trg št. 1

naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve zbrane spise, potem letnike in posamezne tevilke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, ki so izšle v založbi „Narodne Tiskarne“.

Ta knjige so:

Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do XI., broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gl.

„Ljubljanski Zvon“, letniki II., III., V., VI., broširan à 3 gl., vezan v Bonačeve platnice à 4 gl. 20 kr.; — letniki VII. in VIII., broširan à 4 gl., vezan v Bonačeve platnice à 5 gl. 20 kr.; — letniki od IX. do XVIII., broširan à 4 gl. 60 kr., vezan v Bonačeve platnice à 5 gl. 20 kr.

Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.

Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gl.

Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red, vezan à 2 gl. 80 kr.

Zarnikovi zbrani spisi. I. zvezek, broširan à 50 kr.

Dr. Nevešek do: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.

A. Aškerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.

Turgenjev: Otci in sinovi. Roman, broširan à 50 kr.

— štiri novele, broš. à 20 kr.

Beneš-Třebizsky: Blodne duše. Roman, broširan à 70 kr.

Lefebvre: Paris v Ameriki, broširan à 50 kr.

Stat nominis umbra: Časnikarstvo in naši časniki, broširano à 40 kr.

Tolstoj: Knez Serebrjani. Roman, broširan à 70 kr.

— Dva romana, broširano à 70 kr.

Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broš. à 15 kr.

Halévy: Dnevnik, broširan à 15 kr.

— Razne pripovedke, broširane à 40 kr.

— Dve povesti, broš. à 25 kr.

Theuriet: Udina. Povest, broš. à 20 kr.

Souvestre: Vilenski brodnik. Povest, broš. à 15 kr.

Jurčič: Listki, broš. à 15 kr.

— Gregorčičev kritikom, broš. à 30 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

L. Schwentner sprejema in oskrbuje naročila na vse modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Se li hočete preveriti o tem, ali je vaša zemlja potrebna fosforove kisline?

Zahtevajte po dopisnici brezplačno navodilo za to in frankirano dopošiljatev naših gnojnih vzorcev. (42-36)

Na vsa dotična vprašanja odgovarja radi volje vodja našega agrikulturno-kemičnega oddelka.

Pisarna za prodajo fosfatnih mok čeških Tomasovih fužin v Pragi

Vačlavski trg št. 55.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Slav. občinstvu uljudno sporočam, da se dobiva v moji gostilni v lastni hiši v restavraciji „pri levu“

Prešernove ulice št. 52

popolna hrana, izvrstno vino in vrhniško pivo po najnižji ceni. (1692-1)

Marija Borštnik.

Splošno kreditno društvo

v Ljubljani, Dvorni trg št. 3

sprejema in izplačuje branilne vloge vsak dan, obrest 4 $\frac{1}{2}$ %, polmesečno ali 4% od dneva vložitve do dneva vzdige.

V tekočem računu (Giro-konto) se računajo obresti od dneva vložitve do dneva vzdige za zdaj po 3 $\frac{1}{2}$ %.

Rentni davek plača društvo samo.

Posojila in kredit v vsaki obliki, obresti so po 5 $\frac{1}{2}$ % in po 5%, brez vsakih stroškov ali prispevkov.

Poštno-branilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni ali po pošti (1665-12)

Člani se sprejemajo iz naših pokrajin, potrebno je le z izjavo pristopa naznaniti, koliko glavnih deležev po 100 gl. se želi.

Uradne ure od 9.—12. dopoldne in od 3.—5. ure popoldne.

Telefon št. 90.

Telefon št. 90.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem dobil

generalno zastopstvo meščanske pivovarne v Plznu

ustanovljene l. 1842

za Kranjsko, Spodnje Štajersko, Reko, Opatijo, Iko, Lovrano itd.

ter da bodo točili

! originalno plznsko pivo !

iz te pivovarne,

ki je najboljša na svetu, in tudi jedino bolnikom priporočeno od zdravnikov v dijetu,

naslednji gospodje:

Billina & Kasch, „Pri roži“,

L. Fantini, Gradišče,

G. Fröhlich, „Pri slonu“,

Karol Koisser, „Pri Maliču“,

Ivan Mayr, „Narodni dom“;

v steklenicah ga bodo prodajali gg.:

M. Avanzo, Wolfve ulice,

Ivan Buzzolini, Špitalske ulice,

M. Umberger, Židovske ulice,

Fr. Krapeš, „Narodna kavarna“.

Naročila na pivo v steklenicah in v sodčkih vzprejemam v svoji pisarni

v Šelenburgovih ulicah št. 1.

Z velespoštovanjem

(1610-6)

Ivan Gorup

generalni zastopnik meščanske pivovarne v Plznu ustanovljene l. 1842.

Naročila z dežele izvršujem točno.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.